

PIPSA LONKA

Toinen luonto

NTAMO

TOINEN LUONTO

© 2019 Pipsa Lonka
ISBN 978-952-215-755-3

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Mark Niskanen / Viirus

KIITOKSET
Taiteen edistämiskeskus

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2019
ntamo
www.ntamo.net

Pipsa Lonka

TOINEN LUONTO

NTAMO

Helsinki 2019

Vieraan lajin katse määrittelee ihmisen,
antaa hänelle oikeat koordinaatit.
Kuinka oma kielemme voisikaan sen kertoa?
Vain vieraan silmistä saamme lukea,
keitä ja millaisia olemme.

LEENA KROHN

KÄYTÄVÄ

Liukuhihna pitkässä käytävässä (kuin lentoasemalla tai satamassa).

Liukuhihnalla seisoo ja kulkee ihmisiä, kukin omissa mietteissään. Osa seisoo paikoillaan ja antaa hihnan kuljettaa heitä loputtomalta vaikuttavaa käytävää eteenpäin, osa kulkee määrätietoisin askelin ja laite jouduttaa heidän kulkuaan.

Käytävän varrella seisoo viulisti, joka soittaa Johann Sebastian Bachin Sarabanden. Viulistin jalkojen juuressa on virttynyt kertakäyttökahvikuppi.

Kaukana edessä, siellä missä liukuhihna viimein päättyy, ihmiset kaatuvat kuolleina maahan ja siirtyvät ruhoina toista hihnaa pitkin toisaalle.

Pimeys.

Korvia huumaava jyly.

ELÄMÄ

Avara, vihreä puisto.

Vanhempi istuu puistonpenkillä puun alla ja pureskelee eväsleipää. Kauempana toisen puun alla seisoo tyttö ja katselee lintuja, puhelee, huojuttelee itseään. Emme kuule mitä tämä lintutyttö sanoo, mutta jotain ääntä hän pitää. Pikkulinnut sirkuttavat puussa ja lentävät välillä maahan tytön jalkojen juureen.

Vanhus köpöttelee hitaasti puistotietä. Joku hölkkää ohi.

Vanhempi kääntyy ympäri ja katsoo tyttöä, joka huojuttelee itseään puun alla. Sitten hän kääntyy takaisin, katsoo hetken suoraan meitä, on sanomaisillaan jotakin, mutta pudistaa kuitenkin hiukan päätään ja jatkaa eväsleivän syömistä. Toinen eväspaketti lepää penkillä hänen vierellään.

Nainen ja koira kävelevät ohi.

Vanhus istahtaa penkin toiseen päähän, nyökkää vanhemmalle, joka nostaa hetkeksi päätään. Vanhus jää katsomaan puunoksaa vanhemman vieressä. Vanhempi kiusaantuu, nostaa päänsä ja heidän katseensa kohtaavat.

VANHUS

Toukka siinä koukistaa itseään oksalla.

Vanhus osoittaa oksaa vanhemman vieressä. Vanhempi kääntää päänsä ja katsoo oksaa. Ei näe.

VANHEMPI

Aha.

Nyt hän huomaa toukan.

VANHEMPI

Joo, katos vaan.

Vanhempi ja vanhus katselevat toukkaa hetken. Sitten vanhempi kääntää katseensa taakseen ja vilkaisee tyttöä, joka huojuttelee itseään puun alla. Joku toinen hölkkää ohi.

Pimeys.

Korvia huumaava jyly.

KÄYTÄVÄ

Liukuhihna pitkässä käytävässä (kuin lentoasemalla tai satamassa).

Liukuhihnalla seisoo ja kulkee ihmisiä, kukin omissa mietteissään. Osa seisoo paikoillaan ja antaa hihnan kuljettaa heitä loputtomalta vaikuttavaa käytävää eteenpäin, osa kulkee määrätietoisin askelin ja laite jouduttaa heidän kulkuaan.

Käytävän varrella seisoo viulisti, joka soittaa Bachin Sarabandea. Viulistin jalkojen juuressa on virttynyt pahvinen kahvikuppi.

Kaukana edessä, siellä missä liukuhihna viimein päättyy, ihmiset kaatuvat kuolleina maahan ja siirtyvät ruhoina toista hihnaa pitkin toisaalle.

Yksi ihmisistä katsoo käytävän päähän ja näkee äkkiä todellisuuden: kuoleman, joka hihnan päättyessä odottaa. Hän kauhistuu, hän pakenee silmittömästi näkemäänsä.

Ihmiset liukuhihnalla häkeltyvät, heräävät horroksesta, katsovat toisiaan ja ihmistä, joka rynnii pakokauhun vallassa heidän ohitsean. He kurkkivat eteen ja taakse, mutta eivät näe. Viulistikin on lakannut soittamasta. Hän katsoo ympärilleen, koettaa käsittää mitä tapahtui.

Sitten, koska kukaan ei näe mitään epäilyttävää, he rauhoittuvat kuin sanattomasta sopimuksesta kukin omalle paikalleen ja vajoavat jälleen omiin mietteisiinsä aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut, kuin heitä ei olisi varoitettu. Viulisti painaa soittimen takaisin leukansa alle ja jatkaa siitä mihin jäi.

*Niin ihmiset jatkavat matkaansa liukuhihnan päähän, kuolevat ja siirtyvät
ruhoina toista hihnaa pitkin pois.*

*Pimeys.
Korvia huumaava jyly.*

TOTTUMUS

Kahvihuone. Työntekijä ja harjoittelija tulevat.

TYÖNTEKIJÄ

Joo, ja sitten on kahvihuone...

HARJOITTELIJA

Joo.

Työntekijä napsauttaa kahvinkeitin päälle.

TYÖNTEKIJÄ

Sä voit valita sieltä jonkun kupin, jos et ottanu omaa mukaan?

HARJOITTELIJA

En mä.

TYÖNTEKIJÄ

No, sieltä sitten.

Harjoittelija ottaa tiskikaapista ensimmäisen mukin käteensä.

**”Suu,
ihmisen
suu,
se
on
hautaus-
maa.”**

9 789522 157553 >

N
T
A
M
O